

Α ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΜΙΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΩΝ ΤΡΕΛΛΩΝ

Έντι γαλλικό περιοδικό δημοσιεύει στο τελευταίο του φύλλο επιστολή την τρελλήν της χάρας του, είς όποιοι αξέφονοι όποιον όχι χόνο, καταπληκτικῶς δύνται θά θίητε.

Πρό τού πολέμου στο 1909 ήπιάγην μὲ μόνο τὸ γενό τοῦ Σημανία 2800 φρεγοβλαβεῖς. "Επίσης σ' οὐλεῖς τις φρενολογιμεῖς κλινῆς ήπιάγην στά 1912 15 χιλιόδες θάθεντες.

Κατόπιν δύος ήλθε δὲ μεγάλος πόλεμος, δὲ όποιος ἐσημείωσε καὶ θύματα γαὶ δέ τις ανθῆς τῆς ἀπόφεως.

Κ' έτος ἐνώ στο 1859 ή ἀνελογία τῶν τρελλῶν ήταν ἔνας σὲ καποίους καὶ στά 1897, ἔνας σὲ 312, στά 1926 ἄλιτρην 1-150.

"Η μὲν πρόδοσις ἑκατονθήσιται μὲ τὴν ίδια ἀναλογία, ἐπιλέγει τὸ αλλικό περιοδικό, στά 1977 θάθεις ἔναν τρελλὸν σὲ ἕπιστροφήν την τρελλῶν γαὶ τὸ ἔτος 2.139 δὲ ἀντιτοιχῆ ἔνας πόδες ἔναν... δηλ., τεκνίν την ἐπολλή, πολλή, πολλή εἰνε δρεπτὸ μορφὰ ἐπιτυχῶς, δῆλος δὲ πομπὸς θάττος τρελλᾶμ!

Η ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ

Σὲ μιὰ κωμόπολι τῆς Σουνδίας ἔνας ἀγοθὸς μητροτάς, μέλος μὲν κοινωνικού συμβούλου, θυμρώσας σὲ μιὰ συνεργίασι τιναὶ οἱ οἴλοι οἵ δηλαντανένται νέανυσθασιν κάπωτα πρόστασή του φάνηξε σηματά :

— Οι μισοὶ ἀπὸ τοὺς συμβούλουντες εἰνε ἡλίθιοι !

Θρόβος, διμαρτυρίες, κραυγαὶ ἐπακολούθησαν. "Ο κτηματίας Σιαναφρεθεὶς εἰς τὴν ταξίν μάναστης τὸν ἀνάγνωσθαι τὴν πανεπιτροπὴν του καὶ υπερίθη τὸν ἐπανορθόσθαι ἐγγράψας. "Υπερά δέποτε τὴς ἐξηγήσεις του η συνεθεσταση ποὺ εἰνε δικαιοητὴ συνιστῶνται.

Τὴν ἀλλη μέρα οι διυβάτες διάβαζον ἔκπληκτοι τὴν ἀκόλουθην πού ήταν κολλημένη στὴν πέρια τῆς Δημοσικίου μὲ τὴν πομπὴν τοῦ κτηματία συντοῦ :

— Ληλάδη δι οί μισοὶ ἀπὸ τοὺς δημοτοικὲς συμβεύλους δὲν εἰνε ἡλίθιοι...

ΤΟ ΠΟΥΚΑΜΙΣΟ ΤΩΝ ΑΡΑΒΩΝ

Τιωτις γνησίουν οἱ ἀνιγνώσθαις ποὺ δητὶ οἱ "Ἀραβεῖς δὲ φοροῦν ποταμόν. "Αν πιετέντωμε τὴν περιδόσθη τὸ ἔθιμο οὐδὲ ἐπεργάσθησε μετὰ τὴν δάπλαια τῆς Ἰστανικῆς γόλεως Γρινάδης, τὴν ποιαν κατείχονται στὴν σοχῇ οἱ "Ἀραβεῖς.

Ἐναντίον οὐδὲν ἀπέτελεν ἡ ἡρπικὴ βασιλίσσα τῆς Ἰστανίλλαις, ή δοποὶ κονιορισμένην ὃντὸν τὴν ποσάσθην τῆς πελορίας ἀριστήσαντα νῦ μὴν ἀλλάξῃ πονκάμισο δέσσοντας ἡ πόλεις θὸ δικαιολογοῦντο νά ἀποκρούντη τὸς ἱεράδοντας τῶν στρατιωτῶν τῆς.

Οτιον οι "δαρεῖς ἐνικήθηκαν καὶ ἀνηγκάσθησαν ὑ διήθησαν τὴν Ἰστανίλη, παρέλασον μοξὶ τοῖς, μαζὶ τὸ ἀισθητὸν τὴν ἐκτικήσθες καὶ τὸ ἔθιμο οὐδὲν. Καθάδης ἐβγιονταν δέ την πόλη δὲ τοιχογόνων τοὺς δρόπτωσαν νῦ μὴν ἀλλοὶ πονκάμισο δέσσοντας ποτεσθενταν. Οι "Ἀραβεῖς οιονταν πέταξαν τὸτε τὸ "τσαμιρ" (πονκάμισο) τους καὶ διπλομετεινόντων τις πόρτες τῶν οπιτιῶν τους πέφασαν τὸ στενό τοῦ ιεροβατάριο.

Ἐχουν περάσει πάντα αἰώνες δέποτε κείνη τὴν ἐποχὴ καὶ οἱ "Ἀραβεῖς, κριατίντων τὸ λόγο τοὺς, δέ φορον νοθόλον πονκάμισο τοὺς φυλάξεις ὡς τιμητικὴ θέσην κατοικοῦντας τὰ κλειδάδια ἀπὸ τὴν σπειρία τῆς χαμένης Γρενάδης, τὴν δοιαν δὲ Ἀλλάκ χωρίς ἀλλοὶ τὴν τοὺς τὴν ξανθάδωση μιὰ μέρα, διπλας πιστεύονταν !

διωργανα. Πρὶν ἀρχίσῃ, δημος, τὸ μεγάλο αὐτὸν δρόγον, τὸν ἐπρόλαβε διάνατος, ὁ δοποὶ ἐπῆλθε στὶς 2 Μαΐου 1519.

Τὴν τελευταία τὸν κνοὶ ἀφίκει στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ βασιλέως Φραγκίσκου του. Οι οὐλικοὶ τοῦ Μονάρχου δέσποινται μεγάλην ἔκπληξη γιὰ τὶς προπονήσεις τοὺς πρόδη τὸν ετοιμασθαντο. "Ο βασιλεὺς, δημος, τοὺς εἰπειν :

— Μπορω τα κανω βαρωνος, κόμητας και ενγενεις δουσις θέλω. Μόνον δὲθος, δημος, μπορει να κάνω ἀληθινά μεγάλους ενεισις οὖν κι' εύτιδη πεν ἔχσσομε πεδ διλγυς.

ΑΠ' ΟΣΑ ΔΙΑΒΑΖΩ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ... ΦΑΓΑΔΩΝ

Τὰ δέπινα τῆς Ἀγλαΐας. "Η πολυφαγία τοῦ Κροτωνιάτου.

"Ενα βαδί στην καθησιά του... Η Συρία πεῦτραγε 30 κόττες τὴν ἡμέρα. "Ο Φάγων καὶ πολυφαγία του. "Ο παμφάγος Γάλλος στρατιώτης. "Ενα στοίχημα.

"Η σοχαία χορεύτρια Ἀγλαΐα, ή δοποια ἔπηση στὰ διακόσια ἔξηπα πρὸ Χριστοῦ, ἥταν, καθὼς τούλαχιστον ἀναφέρουν οἱ συγχρονοὶ της τρομερὰ δαίμονες. Φαντασθῆτε διτὶ στὸ δεῖνον της μόνον ἔπωρος δέκα λίβρων κρέατος καὶ δωδεκάνηα ψωμά, ἔπινε δὲ περὶ τις ἔξι λίτρας κρασί! Ἀλλὰ καὶ δυοχαῖος ἀδυοκράτιως Κλαύδιος Ἀλβίνιος δεν πήγαινε πίσω : μιὰ μέρα ποὺ είλε... ὅρεη στὸ γεβία του μόνον, κατεβρόχθιστο πεντακόσια σύκα, ἔπατο ἀχλάδια, δέκα πεπόνη, αραρατοκότον ὀστακούς καὶ μερικές οὐκάδες σταφύλια !

Γά τὴν πολυφαγία του ἐπημίζετο ἔπισης καὶ δὲ διάστημας Μίλιον τοῦ Κροτωνιάτης. Μά μέρα ἔραγε ἔνα δόληληρο βῖθος, τὸ δόποιον είχε φονεύσει δὲ τίδοι μὲ μιὰ γροθία στὸ κεφάλι !

Τὸ πιὸ πειρίστροφος δόμας ὅπις ὀντανέδοτα πολυφαγίας ἀναφέρει ή προσένει εἰνε δέξης : "Ο ἀντοκράτωρ Μαζιμίνος είχε παγύνει τόσο ἀπὸ τὸ πολι φαῖ, διτὶς κατελήσεις τὰ βραχιόλια τῆς γυναικός του νά τὰ φορῷ δέσσει... δαχτυλίδια Ι... .

"Ο Θεόδωρος ἀναφέρει πάλι σχετικῶς δητὶ μιὰ γυναικα στὴ Συρία ἔπωρες τριάντα κόττες ἡμερησίως χωρὶς ἔντονύσιος νά... χορταίνῃ... Προσένειε δὲ δητὶ τὴν ἀντηγή αὐτὴ γυναικα τῆς ἑθεόπλευρας, τέλος, δὲ Μακεδόνιος ἀναγνάζοντας την νά πιῇ ἀπὸ τὸ νερό τὸν ἄγιασμον !...

"Ενας κωμωδὸς ὄνταριτα Φάγων (ισως λόγω τῆς πολυφαγίας του) κατεβρόχθισε καρποτε, ἔντοπον τοῦ ἀντοκράτορος Ἀνδριλιανοῦ τὶς τροφες : ἔιναν... ἀγριοχοιρο, ἔινα ἀρνί, ἔκατο κουλοζες ψωμά, καὶ ἔνα γυνούρωντα τοῦ γαλακτοῦ... Γιά νά τὰ χωνεύῃ δὲ δὲλταντά, εἴπε.. είκοσιτεσερες δέσσονταις κρασί !..

Στὴν ἐποχὴ τοῦ Λουδοβίκου 14ον, κατὰ τὴν διάσκοια κάποιου γεύματος στηνητοῖσαν γιὰ διας ὄρους γαγάδις. "Ενας ἀξιωματικὸς δὲ δοποὶ δέσσει εἰκείνη τὴ στιγμὴ δὲν είχε πει λέξι, στικώθηκε σέξαφνα καὶ είπε :

— Τὰ παραδειγματα ποὺ ἔναφέρετε δὲν είνε τίποτα μπρὸς στὸ φαῖ, ποὺ κατεβρόχθιζει καποῖος στρατιώτης τεν λόχου μον : Φαντασθῆτε πώς είνε λιανὲς τὸ τάξιν ἔνα βῖθος... στὴν καθησιά τοῦ !...

Τὸ γεγονός αὐτὸν ἔκαμε μεγάλη αἰοθηση στὴν διηγηνηρη. Πολλοὶ δέποτε τοὺς συνδικατόνας ἡροντανταν νά τὰ πιστεύονταν μὲ τὸν δέξιαματον τοῦ δητὸν ὀδύνατο τὸ τερψίαν δέσσονται ποταμοῖσι, πειροχθεῖς, ἔδεχθητο δὲ στοιχημα, δηπας καὶ διάφοροι φίλοι του, ποὺ επιστεψαν στὰ λόγια τουν. "Ετοι, οι συνδικατόνας κατελήσεις νά χωρισθοῦν στὸ δύο ἀντίδειπα στρατιώπεδα. Τὸ «πειράμα» δὲ ἀπεφασίσθη νά γίνη τὴν ἐπομένη τὸ μεσημέρι.

Ο ἀξιωματικὸς γιὰ πᾶν ἔνδεχόμενο, είχε κόψι τὸ βῖθος σὲ διάφορα κομμάτια τὰ δέποτε είχε μαγνιεύει μὲ διαφορετικὴ σάλτια τὸ καθηνα. "Οταν ἔστημε μασημαρ, δὲ στρατιώτης ἔκαθησε στὸ τραπέζη, και ἔναποιον ἀντιπροσωπον τῶν λαβρόντων μέρος στὸ στοιχημα, δηπας καὶ διάφοροι φίλοι τουν, ποὺ επιστεψαν στὰ λόγια τουν. "Ετοι, οι συνδικατόνας κατελήσεις νά χωρισθοῦν στὸ δύο ἀντίδειπα, φρίσισαν σιγη-οιγά νά φοβοῦνται δὲς ἔστις τὸ τέλος τὸ δέξανταν τὸ στοιχημα... "Ο στρατιώτης ἔν τῷ μεταξὺ ἔτρωγε δὲ τοὺς φέρναν μὲ μεγάλη λιαναργη. Θά διανέστησεν καὶ γνοίστησε είπε στὸν ἀξιωματικό του :

— Δε νομίσεις, καρ' λοχαγάδιτι είνε καιρός να μοῦ τέρρον τὸ... βῖθοδι... "Αν δογματιστον περισσότερο, φοβηταρι δὲ δια ού σε κάνω νά κάσης τὸ στοιχημα !

Ο ἀδηλος ονόμαζε δητὶ τὰ φαγητὰ ποὺ τοῦ είχαν φέρει εἴσην θησης έκεινη τὴ στιγμή δὲν ήσαν παρὰ τὰ δρωτικα.

— Ε, κατόπιν πλέον αὐτοῦ, οι στοιχηματίσαντες έναντιον του άναγκασθηκαν νά παραδεχθοῦν δητὶ είχαν κάσης τὸ στοιχημα..